

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/242/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111222660
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3111222660.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Novodvorská 994, Praha 4, Česká republika, IČO: 25 117 483, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: J. E., bytom W., F. XXX/XX, štátny občan Slovenskej republiky, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 776, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom v Stropkove, Námestie SNP 7, o zaplatenie 255,43 Eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 16. augusta 2012, č. k. 12C/240/2011 - 55, v senáte jednohlasne, taktó

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu m e n í tak, že navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 70,10 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, k rukám právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, so sídlom v Stropkove, Námestie SNP 7.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v sume 22,10 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia, k rukám právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku, advokáta, so sídlom v Stropkove, Námestie SNP 7.

odôvodnenie:

Okresný súd v záhlaví označeným uznesením v prvom výroku konanie zastavil, v druhom výroku rozhodol o vrátení súdneho poplatku z návrhu navrhovateľovi vo výške 9,87 Eur a v treťom výroku rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie vo výroku o zastavení konania a vrátení súdneho poplatku odôvodnil podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. a § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a s poukazom na skutočnosť, že navrhovateľ pred prvým pojednávaním zobral návrh späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodol s poukazom na § 146 ods. 2 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Uviedol, že podľa § 146 ods. 2 O.s.p. súd nepriznal odporcovi náhradu trov konania, pretože odporca nezaplatením dlhu zavinil podanie žaloby na súd a do podania žaloby nevzniesol námietku premlčania. Navrhovateľ podal návrh odôvodnene a súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania právneho zastúpenia z dôvodu neúčelnosti a nadbytočnosti ich vynaloženia. Súd prvého stupňa videl neúčelnosť a nadbytočnosť v tom, že Združenie na ochranu spotrebiteľa bolo založené za účelom poskytovania ochrany spotrebiteľovi a malo by byť teda samé schopné poskytovať právnu ochranu spotrebiteľovi a okrem toho ma podpredsedu s právnickým vzdelaním. Právny zástupca vedľajšieho účastníka si sám iniciatívne zistil zoznam všetkých konaní v spotrebiteľských veciach dopytom na správu tamojšieho súdu. Iné trovy konania ako súdne poplatky alebo cestovné vedľajšiemu účastníkovi

nevznikli. Poukázal na skutočnosť, že nešlo o zastupovanie na podnet alebo žiadosť odporcu, ale ide o vlastnú iniciatívu vedľajšieho účastníka a o hromadné zastupovanie v spotrebiteľských veciach, avšak bez konzultácie s odporcom, ktorého záujmy združenie má hájiť, pričom sa však súdnych pojednávaní nezúčastňuje. Neúčelnosť takého zastupovania spočívala podľa názoru súdu prvého stupňa aj v neúmernej vzdialenosti vedľajšieho účastníka a jeho právneho zástupcu od miesta bydliska odporcu.

Proti uzneseniu okresného súdu vo výroku o náhrade trov konania, v ktorom okresný súd nepriznal náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov (vrátane vedľajšieho účastníka), podal v zákonnej lehote, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zmenil tak, že navrhovateľovi uloží povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 70,10 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku. Zároveň si vedľajší účastník uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 22,10 Eur. Vytýkal okresnému súdu, že uznesenie v jeho napadnutej časti vychádza z nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že môže preukázať, že v množstve súdnych sporov pôsobil už jeho vstup do konania (aj bez vyjadrenia vo veci samej) pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť. Navrhovateľ po tom, čo mu je doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, prípadne po tom, čo vstup vedľajšieho účastníka do konania zistí iným spôsobom, plošne berie žaloby späť. Poukázal na skutočnosť, že samotný vstup dokonania Združenia ako vedľajšieho účastníka na strane spotrebiteľa je dostatočne účinným prostriedkom na zabránenie porušovania spotrebiteľských práv. Dal do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.04.2012, sp. zn. 7Co/31/2012, v zmysle ktorého zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby aj účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Zastával názor, že súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie, judikatúrou Súdneho dvora EÚ, v rozpore s ustálenou súdnou praxou a slovenskou právnou teóriou a nekorešponduje s novelizovaným znením § 137 O.s.p. V tejto súvislosti poukázal aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-279/09. Svoje tvrdenia podporil i odkazom na judikatúru súdov Slovenskej republiky. Pre prípad, že sa odvolací súd nestotožní s právnou argumentáciou vedľajšieho účastníka, navrhol v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora EÚ (Doktrína CILFIT C-283/81) podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. prerušiť toto konanie a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach týkajúcich sa práva na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka - združenia na ochranu práv spotrebiteľov.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Zastával názor, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ak by predsa len z nejakého dôvodu bolo nutné, aby bol vedľajší účastník zastúpený advokátom, tak bez práva na náhradu trov konania. Inak by nebol dôvod na pripustenie vedľajšieho účastníka, keďže by vedľajší účastník - združenie nevedelo naplniť predmet svojej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je neúčelné a nadbytočné. Obdobný právny názor vyjadril aj Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojom rozhodnutí sp. zn. 17Co/164/2012. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ zastával názor, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom

prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu, čím konanie predlžuje a navyšuje trovy konania. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ poukázal na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. Vzhľadom na to, že združenie udelilo právnomu zástupcovi generálnu plnú moc, z ktorej vyplýva, že advokát má vykonávať úkony právnych služieb bez ďalšieho konkrétneho pokynu združeniu, je tu dôvodná pochybnosť, či samotný vedľajší účastník mal vedomosť o tom, že vstúpil do predmetného konania. Z uvedeného je zrejmé, že nemohlo dôjsť k naplneniu podstaty úkonu právnej služby príprava a prevzatie, vrátane prvej porady s klientom. V zmysle vyššie uvedeného navrhovateľ zastával názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združeniu do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/35/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 13Co/36/2012. Navrhovateľ upozornil na to, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03, ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 16Co/100/2012. Navrhovateľ zastáva názor, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nevhodnosti konania, a na túto skutočnosť súd správne prihliadol a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. K návrhu na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej ako "SD EÚ") v súvislosti s nárokom na náhradu trov konania združeniu ako vedľajšieho účastníka, navrhovateľ uviedol, že má za to, že tento návrh je nedôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. Navrhovateľ zastával názor, že v zmysle práva EÚ je z prejudiciálneho konania vylúčené vnútroštátne právo členských štátov, čiže SD EÚ nemôže v žiadnom prípade vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť, a to ani v prípade, ak by bolo v rozpore s právom EÚ, nakoľko preskúmaním vnútroštátneho práva by prekročil svoje právomoci. V zmysle uvedeného zastával názor, že priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi je výlučne v kompetencii vnútroštátneho súdu. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Košiciach sp. zn. 9Co/70/2012. Navrhovateľ zároveň poukázal na to, že vedľajší účastník sa prezentuje ako organizácia na ochranu spotrebiteľov, avšak z urputnej snahy o predloženie prejudiciálnych otázok na SD EÚ ohľadom nároku združeniu na ochranu spotrebiteľa na náhradu trov konania, možno nadobudnúť skôr dojem ochrany najmä svojich záujmov. V zmysle vyššie uvedeného navrhovateľ vyslovil názor, že návrh vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky na SD EÚ je nedôvodný a účelový, nakoľko posúdenie priznania náhrady trov konania patrí jednoznačne do právomoci vnútroštátneho súdu. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania potvrdil a uplatnil si trovy konania v odvolacom konaní vo výške 22,11 Eur s DPH.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je potrebné v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania podľa ust. § 220 O.s.p. zmeniť, a to bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu (ust. § 214 ods. 2 O.s.p.).

Uznesenie okresného súdu vo výrokoch o zastavení konania a o vrátení súdneho poplatku z návrhu odvolaním napadnuté nebolo, a preto zostalo rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto časti právoplatné a rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknuté.

V prejednávanej veci odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že navrhovateľ sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrhom na začatie konania zo dňa 01.09.2011, ktorý bol doručený súdu prvého stupňa dňa 23.09.2011, domáhal proti odporcovi zaplata sumy 255,43 Eur s príslušenstvom.

Je nepochybné, že právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bol založený dňa 01.03.2007 zmluvou označenou ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka podaním zo dňa 24.01.2012, ktoré bolo doručené na súd prvého stupňa dňa 26.01.2012, oznámil okresnému súdu, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, IČO: 42 176 778 vstupuje v zmysle ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Súčasne predložil plnomocenstvo pre advokáta JUDr. Ambróza Motyku. Žiadal doručiť návrh na začatie konania a jeho prílohy a uplatnil si náhradu trov konania.

Z obsahu spisu odvolací súd ďalej zistil, že okresný súd rešpektoval požiadavku vedľajšieho účastníka a jeho zástupcovi boli dňa 26.07.2012 doručené žiadané listiny.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka vo vyjadrení k žalobe zo dňa 01.08.2012, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 02.08.2012, vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku navrhovateľa. Žiadal, aby súd po vykonanom dokazovaní návrh navrhovateľa zamietol a uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 70,10 Eur na účet jeho právneho zástupcu.

Právny zástupca navrhovateľa podaním zo dňa 08.08.2012, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 15.08.2012, vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a zároveň sa vyjadril k trovám vedľajšieho účastníka.

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku pokiaľ nejde o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie, ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené zákonom č. 384/2008 Z. z. (s účinnosťou od 15.10.2008) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z ustanovenia § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, má oprávnenie vystupovať v predmetnom konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval v konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník má rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník tiež právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom a samozrejme má i právo na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia.

V prípade, pokiaľ je konanie zastavené, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Pokiaľ však došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania, rozhoduje súd podľa ustálenej súdnej praxe podľa odseku 2 citovaného zákonného ustanovenia. Podľa prvej vety citovaného zákonného ustanovenia hradí trovy zastaveného konania ten z účastníkov, ktorý zaviniel, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie sa pri tom posudzuje len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, lebo potom by sa jednalo o posúdenie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť návrhu vo veci samej.

Preto, ak vzal navrhovateľ návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, ak nejde o prípad druhej vety tohto zákonného ustanovenia, že procesne zaviniť zastavenie konania.

V prejednávanej veci nepochybne došlo ku zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom, pričom nebolo v konaní tvrdené a ani zo spisu nevyplývajú žiadne okolnosti, ktoré by dávali podklad pre rozhodovanie o trovách zastaveného konania podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p. Navrhovateľ je preto povinný podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. hradiť trovy konania ďalších účastníkov, teda aj vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

V tejto súvislosti odvolací súd zastáva právny názor, že v danom prípade nie je dôvodné aplikovať ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., nakoľko v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné predpoklady pre postup súdu podľa tohto ustanovenia, a to existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Pri použití citovaného zákonného ustanovenia ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok, aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu a je odôvodnené tým, že by strohá aplikácia ustanovení o náhrade trov mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiaducim tvrdostiam. Použitie tohto ustanovenia dopadá pritom na účastníka, ktorý by mal inak nárok na náhradu trov konania. Pri posudzovaní okolností, hodných osobitného zreteľa, sa podľa súdnej praxe prihliada na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov, teda nielen toho, ktorého by podľa všeobecných ustanovení mala postihovať povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj toho, koho majetková sféra by bola použitím tohto ustanovenia dotknutá. Zároveň možno uplatniť ako dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov tiež okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadnuť na postoj účastníkov v konaní.

V prejednávanej veci nemožno za dôvody hodné osobitného zreteľa považovať okolnosti spočívajúce v účelnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Odvolací súd k tomu uvádza, že na účelnosť trov konania je súd pri rozhodovaní o náhrade trov povinný prihliadať v každom prípade, pretože náhradu trov konania možno priznať len v prípade, ak sa jedná o účelne vynaložené trovy.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu si uplatnil náhradu trov prvostupňového konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby - prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie k žalobnému návrhu, príslušný režijný paušál a DPH, trovy v celkovej sume 70,10 Eur.

Spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Odvolací súd dospel k záveru, že účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní pred súdom prvého stupňa predstavujú trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka za 2 úkony právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa plnomocenstva zo dňa 02.01.2012 a podanie vyjadrenia k žalobe dňa 02.08.2012 podľa § 14 ods. 1 písm. a/ a b/ citovanej vyhlášky v sume 2 x 21,58 Eur (podľa § 10 ods. 1, 2 citovanej vyhlášky zo žalovanej sumy 255,43 Eur), 2 x príslušný režijný paušál á 7,63 Eur podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky a príslušná DPH (20 % z odmeny a náhrad, teda zo sumy 58,42 Eur) vo výške 11,68 Eur podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, vzhľadom k tomu, že právny zástupca vedľajšieho účastníka je platiteľom DPH. Celkovo tak účelné trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu predstavovali sumu 70,10 Eur. Tieto trovy je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi navrhovateľ podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.

Na základe uvedeného odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti zmenil a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 22,10 Eur, a to za jeden úkon právnej služby - odvolanie zo dňa 18.09.2012 podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 10,79 Eur, k tomu príslušný režijný paušál

vo výške 7,63 Eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky a príslušná 20 % DPH z odmeny a náhrad vo výške 3,68 Eur podľa § 18 ods. 3 vyhlášky.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.